

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: Ο θρησκευτικός φανατισμός είναι αμείλικτος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Τους φόβους του για τον θρησκευτικό φανατισμό που γίνεται ισχυρό “όπλο” στον μαινόμενο πόλεμο στη Μέση Ανατολή εξέφρασε ο [Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως](#) κ. Άνθιμος. Ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε χαιρετισμό κατά την παρουσίαση του βιβλίου του πρώην Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα, “Ιθάκη”, που πραγματοποιήθηκε στην πρωτεύουσα του Έβρου.

Αρχικά στην τοποθέτηση του αναφέρθηκε στην συμφωνία, για πρώτη φορά, που επιχειρήθηκε να επιτευχθεί, για πρώτη φορά, μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας, για την οποία ο πρώην Πρωθυπουργός αναφέρεται στο βιβλίο του.

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης Άνθιμος μίλησε για την κατάσταση με τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την εργαλοιοποίηση της θρησκείας και από τις δύο

πλευρές, η οποία θέτει σε κίνδυνο την παγκόσμια ασφάλεια. “Είπατε πολλά για την ασφάλεια. Θα σας πω και για μια άλλη ασφάλεια που απαιτείται. Το βλέπω αυτές τις ημέρες, εμείς το παρατηρούμε και από αλλού που έχει να κάνει με το εξής δίπολο: Η μεν Δύση να εκτοξεύει βόμβες με τις ευχές των παστόρων πάνω στον Πρόεδρο των ΗΠΑ σαν να τον χειροτονούν και να του λένε «προχώρα» ενάντια στην Ισλαμική Ανατολή. Η δε Ανατολή να ανταποδίδει τις βόμβες παντού φωνάζοντας «Ο Θεός είναι μεγάλος»” είπε.

“Έβγαλε, μου είπαν ο ΟΗΕ, μια έκθεση που λέει τις διώξεις που υφίστανται παγκοσμίως οι χριστιανοί από μουσουλμάνους. Τώρα καταλαβαίνετε ότι όλο αυτό προσπαθεί να εδράζεται επάνω στην πνευματική τεκμηρίωση της παράνοιας ενός πολέμου που μπορώ να τον καταλάβω όπως είπατε για τα συμφέροντα, όπως είπατε για πολλούς άλλους λόγους, για τη γεωγραφία, πολύ ωραία. Αλλά αν φτάσουμε να τον βάλουμε πάνω στο έδρανο του θρησκευτικού φανατισμού, τότε τελειώσαμε. Ο θρησκευτικός φανατισμός εμένα με κάνει να φοβάμαι και να τρέμω γιατί είναι αμείλικτος”, πρόσθεσε.

Απόσπασμα από τον χαιρετισμό του Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως:

Είπατε πολλά για την ασφάλεια. Θα σας πω και για μια άλλη ασφάλεια που απαιτείται. Το βλέπω αυτές τις ημέρες, εμείς το παρατηρούμε και από αλλού που έχει να κάνει με το εξής δίπολο: Η μεν Δύση να εκτοξεύει βόμβες με τις ευχές των παστόρων πάνω στον Πρόεδρο των ΗΠΑ σαν να τον χειροτονούν και να του λένε «προχώρα» ενάντια στην Ισλαμική Ανατολή. Η δε Ανατολή να ανταποδίδει τις βόμβες παντού φωνάζοντας «Ο Θεός είναι μεγάλος».

Και το μεσημέρι μου τηλεφώνησαν και μου είπαν αν είδα την έκθεση του ΟΗΕ. Δεν την είδα και ρώτησα περί τίνος πρόκειται. Έβγαλε, μου είπαν ο ΟΗΕ, μια έκθεση που λέει τις διώξεις που υφίστανται παγκοσμίως οι χριστιανοί από μουσουλμάνους.

Τώρα καταλαβαίνετε ότι όλο αυτό προσπαθεί να εδράζεται επάνω στην πνευματική τεκμηρίωση της παράνοιας ενός πολέμου που μπορώ να τον καταλάβω όπως είπατε για τα συμφέροντα, όπως είπατε για πολλούς άλλους λόγους, για τη γεωγραφία, πολύ ωραία. Αλλά αν φτάσουμε να τον βάλουμε πάνω στο έδρανο του θρησκευτικού φανατισμού, τότε τελειώσαμε.

Ο θρησκευτικός φανατισμός εμένα με κάνει να φοβάμαι και να τρέμω γιατί είναι αμείλικτος. Και αυτό είναι που προσπαθούμε εμείς εδώ. Δόξα τω Θεώ το είπατε ότι η Θράκη λειτουργεί σαν μοντέλο τέτοιας συνύπαρξης. Θα σας πω όμως και μια λεπτομέρεια που μέσα σε όσα είπατε περί ασφάλειας νομίζω ότι πρέπει να το γνωρίζετε.

Για το Ισλάμ η Δύση, η χριστιανική Δύση, ανεξάρτητα πόσο πιστεύει στον Χριστό —δεν πολύ πιστεύει— αλλά η χριστιανική Δύση είναι οι Σταυροφορίες. Δεν θα την αγαπήσουν ποτέ. Όχι όμως και η Ορθοδοξία. Η Ορθοδοξία ξέρουν ότι έπαθε από τις Σταυροφορίες. Οπότε αν θέλετε στη φαρέτρα υπολογίστε και το ρόλο που μπορεί να παίξει η Ορθοδοξία σαν γέφυρα μεταξύ των δύο κόσμων. Διαφορετικά δεν πρόκειται να γεφυρωθούν ποτέ. Θα συνεχίζεται αυτό που βλέπουμε μέχρι τώρα. Αλλάχου Άκμπαρ από εδώ και από εκεί ευλογίες για να σκοτώσουμε κάθε τι μουσουλμανικό και ο ΟΗΕ να λέει «να και οι χριστιανοί τι έπαθαν άρα μην υποστέλλετε τις σημαίες ανταποδώστε και εσείς». Η Ορθοδοξία δεν μπορεί να συμπράξει με μια τέτοια παράνοια.

Εμάς ο Χριστός μας είπε ότι ο κάθε συνάνθρωπός μας αλλόθρησκος, αλλόδοξος, αλλοεθνής εχθρός είναι αδελφός σου. Σ' αρέσει, δεν σ' αρέσει, λέει στον καθένα μας αδελφός σου είναι και βρες τρόπο να συνυπάρξεις μαζί του. Αυτό το καταθέτω ενώπιόν σας, κύριε Πρόεδρε, για να το υπολογίσετε σαν μια δύναμη που μπορεί να παίξει ρόλο, όχι να τρέχουμε σαν φτωχοί συγγενείς από πίσω, αλλά να συνεισφέρουμε και κάτι που μπορεί ενδεχομένως να γεφυρώσει τους δύο κόσμους. Και το έχουμε ανάγκη. Γιατί βλέπετε, ούτε η πολιτική το γεφύρωσε, ούτε η στρατιωτική ισχύς, ούτε η διπλωματία. Ας δοκιμάσουμε και κάτι άλλο.

Κύριε Πρόεδρε, σας καλωσορίζω στην Αλεξανδρούπολη, σε ένα χώρο που δεν είναι όπως τον θυμάστε, μεσολάβησαν οι φωτιές και μας έκαναν να πονέσουμε πολύ και να πληγωθούμε. Με τις πλημμύρες ήμασταν μαθημένοι και παλιότερα. Αυτό όμως που συνέβη με τις φωτιές μας πόνεσε πολύ και μας έκανε να αισθανθούμε πολύ ταπεινωμένοι και ανίσχυροι. Ήταν ένα μεγάλο κακό.

Εκείνο που χρειαζόμαστε σήμερα —θα το λέω οι δικοί μας το ξέρουν, το έχουμε ακούσει πολλές φορές— είναι, το λέμε και στην Επιτροπή Ανασυγκρότησης του Έβρου που εργάζεται καλά και προσπαθεί να αποκαταστήσει τα πράγματα όσο μπορούν να αποκατασταθούν, εκείνο που χρειαζόμαστε είναι δύο ή τρεις καλές επενδύσεις στον κεντρικό Έβρο. Σας μιλάει ο Αλεξανδρουπόλεως για τον κεντρικό Έβρο, όχι για την Αλεξανδρούπολη. Η Αλεξανδρούπολη πάει καλά. Ο κεντρικός Έβρος χρειάζεται δύο-τρεις επενδύσεις με καλούς μισθούς στους εργαζομένους ώστε να μείνουν εκεί.

Να κρατήσουν τις οικογένειές τους να μην φύγουν από τον τόπο γιατί το έμψυχο δυναμικό είναι που κρατάει —το είπε και ο Στρατηγός, το είπε και η ακροάτριά μας από την Κύπρο— το έμψυχο δυναμικό, αν λείψει δεν θα επανέλθει εύκολα. Και να μου επιτρέψετε και κάτι ακόμα· δεν ξέρω για τη λέξη Ιθάκη, αλλά εμένα μου αρέσει η λέξη Ιθάκη. Η λέξη που δεν μου αρέσει, ξέρετε ποια είναι; Όταν πάω στην Αθήνα και τάχα να μας κολακέψουν μου λένε «εσείς φυλάτε Θερμοπύλες». Με συγχύζει αφάνταστα.

Γιατί η έκβαση των Θερμοπυλών ξέρετε ποια ήταν. Αν μας υπολογίζουν για κάτι τέτοιο, προκόψαμε.

Εκείνο, λοιπόν, που θέλουν είναι —αγαπάμε τον τόπο μας όπως το είπατε— θέλουμε να μείνουμε εδώ. Δεν θέλουμε με τίποτε να φοβόμαστε όμως. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να πει ότι θα έρθει κάποια νύχτα σε εμάς για να μας βλάψει. Γιατί και όταν το αποφάσισαν δεν μας έβλαψαν. Ούτε κι άλλες προσπάθειες που έγιναν. Δεν θέλω να με φοβίζει κανένας. Και έχω το δικαίωμα να μην φοβάμαι. Και να απαγορεύσω σε οποιονδήποτε θέλει να με φοβερήσει ή να με κάνει να αισθανθώ ότι είμαι εδώ σήμερα αλλά αύριο μπορεί να μην είμαι. Αυτό μας πονάει πολύ και παρακαλώ πολύ όλο τον πολιτικό κόσμο να κάνει τα πάντα προκειμένου να βγάλει μέσα από την ψυχή μας πίσω λίγο ένα φόβο που υπάρχει.

Και μου έρχονται κάποιοι άνθρωποι στο γραφείο, κύριε Πρόεδρε, και λένε «τώρα Σεβασμιότατε εσείς θα ξέρετε ίσως και κάτι παραπάνω» —τι να ξέρω εγώ— «θα ξέρετε κάτι παραπάνω. Αν τα πράγματα δεν είναι καλά, πείτε το μας, να προλάβουμε να φύγουμε». Ποια ανάπτυξη; Τι μπορεί να στεριώσει πάνω σε μια τέτοια αίσθηση φόβου και πανικού; Ή «έχουμε εδώ το σπίτι μας να πάρουμε και μια γκαρσονιέρα στην Αθήνα». Αυτό, σας παρακαλώ πολύ, πάση θυσία πρέπει να εκλείψει.

Εμείς είμαστε εδώ και θα είμαστε εδώ. Καλωσορίζουμε σήμερα όσους έρχονται, να έρθουν και για λόγους τουριστικούς —το λέω και το παραλαμβάνω, οι Αλεξανδροπολίτες το ξέρετε— αυτό που έλεγε ο Αβραάμ Λίνκολν: «Τα σύνορα που τα περνούν εμπορεύματα» —τώρα βάζουμε και τουρίστες— «δεν τα περνούν ποτέ

στρατιώτες». Και το θέλουμε να έρχονται. Αλλά όμως θέλουμε και το κράτος να μας παρέχει αυτή την ασφάλεια που έχουμε ανάγκη για να μείνουμε, να στεριώσουμε, να επενδύσουμε και να έχουν μέλλον και τα παιδιά μας σε αυτόν τον τόπο.

Γι' αυτό και ακόμα αυτό που ακούω και κάποια στιγμή άκουσα και εσάς κύριε Πρόεδρε να το λέτε, ακόμα και για την ήπια μορφή των αρθρωτών πυρηνικών σταθμών, το θέλουμε. Γιατί; Γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στο κράτος μας να πάρει όλα τα μέτρα που χρειάζονται ώστε να μην έχουμε κάποιο κίνδυνο. Εδώ θα τα πάρουμε τα μέτρα. Στο Κιρκλαρελί που είναι δίπλα —είναι οι Σαράντα Εκκλησιές λίγο πιο πέρα από την Αδριανούπολη κύριε Πρόεδρε— εκεί δεν έχω καμία εμπιστοσύνη. Η ζημιά αν γίνει εκεί, θα έρθει και εδώ. Εδώ μπορούμε να προλάβουμε τα πάντα χωρίς ζημιές και χωρίς κίνδυνο ή για το περιβάλλον ή για οτιδήποτε άλλο, εσείς τα ξέρετε βέβαια καλύτερα και μπορείτε να τα διαχειριστείτε, ναι, πολύ σωστά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για όλη αυτή την ευκαιρία που μου δώσατε. Θα μπορούσα να πω ότι είναι αλλουνού παπά Ευαγγέλιο και δεν χρειάζεται εγώ να λέω τέτοια πράγματα, αλλά το λέω με την εμπιστοσύνη που έχω στους ανθρώπους μας που είμαστε εδώ και με την άνεση που μου δίνετε, κύριε Πρόεδρε, να τα θέσουμε υπόψη σας, καλωσορίζοντάς σας εδώ προκειμένου να απολαμβάνουμε εμείς εδώ όχι το ρόλο των Θερμοπυλών αλλά το ρόλο του Έλληνα Ορθόδοξου χριστιανού μαζί με τους μουσουλμάνους συμπατριώτες μας που συζούμε μαζί αρμονικά· και το θέλουμε αυτό και μπορούμε να το προτείνουμε και στην Ευρώπη σαν έναν τρόπο για να φάει γλυκό ψωμί. Γιατί ο φόβος θα περάσει εκεί μετά και δεν θα μπορούν να σταθούν εκείνοι που κάποτε κατέβασαν και υπέστειλαν όλες τις σημαίες τις εθνικές, τις θρησκευτικές, τις πολιτισμικές, τα πάντα, και σήμερα απορούν πώς θα μπορέσουν να συμβιώσουν.

Φωτογραφία: Eurokinissi